

LA BATALLA CONTRA LA IA

Més ciència ficció

Que em perdonin l'Ursula Le Guin i l'Octavia Butler, però reconec no aguantar tres minuts de pel·lícula ni una pàgina de llibre que parlin de ciència ficció. Per algun instint luddita, la detesto.

La IA va començar com totes aquestes ficcions de Frankenstein i la rateta d'ulls blaus. És cert, feia gràcia veure com es podien alterar imatges reals i convertir, per exemple, l'Abascal en una persona normal, però igual que la pobre criatura de Frankenstein, s'acabava tornant una bèstia *parda*; d'altra banda, la rateta esdevenia una bruixa criminal —concepte, amb tot, prou interessant. En tot cas, la IA ja és, tot just començar, un perill públic. No sé com ens ho fem però tota obra creada per l'ésser humà —i també la del seu Creador— acaben de mala manera. Tot el que fem es torna contra nosaltres; és una maledicció satànica.

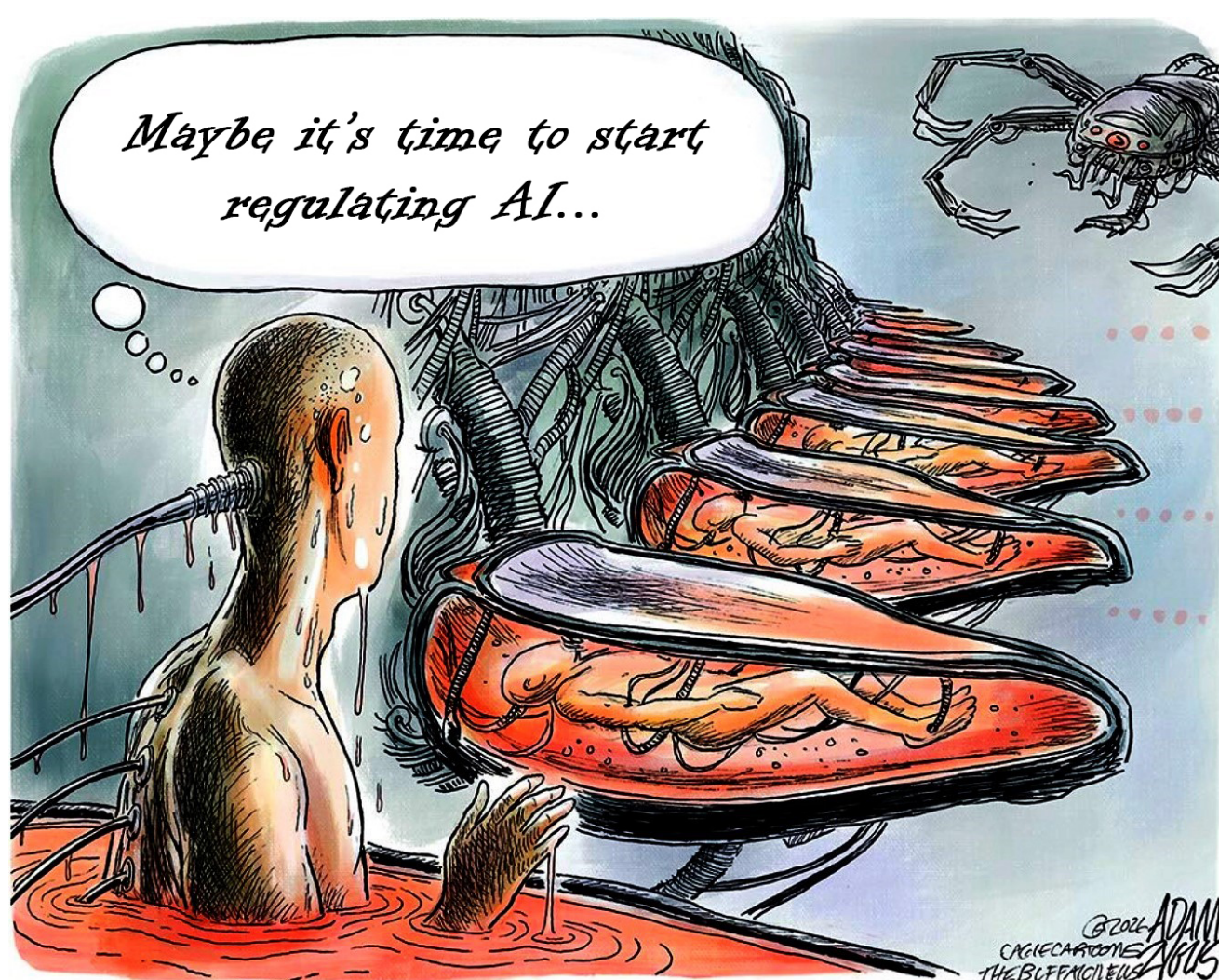
Com era de preveure, la IA, ja té vida pròpia. La creen, es posa en marxa, se n'aprofita, juga una estona i ràpidament comença a calcular pel seu compte i risc. El resultat, sempre, és una desgràcia pels humans en general; encara que força útil pels tecno-oligarques que l'han portat al món.

Això sí, a la primera veu d'alerta, el món sencer s'ha afanyat a dir pestes contra la IA. Paradoxalment, les reaccions més alarmistes han arribat del mateix sector que està implicat en la mateixa creació de la IA. Semblen preocupacions raonades, explicatives, però, en el fons, sempre hi ha el recurs de donar-li la culpa a la persona que cobra una misèria per jugar-se la vida amb les màquines —el gran Moloch de *Metropolis*. Els genis accepten perills i reptes, però

no en la maquineta, sinó en la utilització que en fa l'home: la trampa de l'*error humà*. En tot cas, una part important dels responsables admeten alguns errors i demanen al poder més regulació de la joguina, però regular la milio-nada que costa i costarà la IA és inimaginable, si més no mentre els gegants de Nvidia i Meta estiguin al capdavant de la inversió... i Trump al darrera.

Punt apart (tal com fem, literalment) mereixen els ecologistes i el personal conscienciat estatunidenc que s'han posat a fer pancartes en massa i a correu perquè es veu que la IA gasta molta aigua, ocupa molt d'espai i un llarg etcètera d'altres contrapartides del tot indesitjables. Doncs resulta que la meitat dels estats americans ja han estat colonitzats pels centres de dades (*data centers*) que alimenten aquesta maleïda IA. Imaginar la despesa energètica i les conseqüències ecològiques d'aquestes infraestructures no és gens difícil, només cal tenir ulls i mirar. I és ara que ens n'adonem? De què pensàvem que anava això? Sens dubte, hauríem d'haver escoltat aquells que, de bon començament, ens van alertar de la desmesura superba, dels perills i de l'estupidesa de tot plegat. No cal ser IA per a saber que, si tot just ara realment comencem a descobrir la seva problemàtica política i ambiental, tenim IA per estona... almenys fins que ens mati a tots, en un sobtat i fatal "error" humà.

Potser és moment de començar a regular la IA...